

kroner og i øvrigt passe sig selv. Nej, det ville være på sin plads med en seriøs indsats for at hjælpe de mennesker.

Jeg skal sige om de to motiverede dagsordener, der er fremsat af regeringspartierne, Venstre og De Konservative og af SF og Enhedslisten, at det er ikke noget, vi kan støtte i Fremskridtspartiet. Til gengæld vil jeg på vegne af Fremskridtspartiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at befolkningen i Danmark også har sociale problemer, opfordrer Folketinget regeringen til

- at opprioritere indsatsen på de danske problemer, før problemer i resten af verden søges løst, og
- omlægge den sociale indsats, således at personer med reelle sociale problemer prioriteres højere, herunder egnede boliger til hjemløse, kvalificeret døgnbehandling til narkomaner, udbygning af indsatsen for de sindslidende, tilstrækkelig hjemmehjælp og udbygning af antallet af plejehjemspladser.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 66).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

Keld Albrechtsen (EL):

Der er nu fremsat flere dagsordensforslag, og om det forslag, som er stillet af regeringspartierne, Venstre og Det Konservative Folkeparti, vil jeg gerne sige, at vi fra Enhedslistens side er kede af, at det ikke kunne lade sig gøre at er kede af, at det ikke kunne lade sig gøre at er kede af frem til et forslag, der indeholdt den meget klare præcisering, som er kommet fra både ministeren og hr. Estrup og glasklart dækker opfattelsen hos et flertal i Folketinget: Der vil ikke blive rokket ved de ting, som ligger i regeringsgrundlaget og i ministerens tilkendegivelse i dag om rammen for den danske ulands- og miljøbistand.

Det er lidt uforståeligt for os – for nu at sige det mildt – at man ikke kunne skrive det i dagsordenen, men det har man åbenbart undladt af hensyn til, at man hellere vil forhandle med

Venstre og Det Konservative Folkeparti end med Enhedslisten og SF. Men sådan er det altså, og vi glæder os i hvert fald over, at de tilkendegivelser, der er kommet fra regeringspartierne, er så klare, at man ikke kan forestille sig – det håber jeg i hvert fald ikke – at der vil kunne ske noget frafald på det punkt. Det tager vi til efterretning, og det er vi glade for.

Vi synes godt nok også, at man i en fælles dagsorden burde have nævnt sikringen af de udstødte og marginaliserede grupper her i Danmark. Det er dog ikke, fordi vi fra Enhedslistens side ønskede at gøre debatten til en indenrigspolitisk socialdebat. Jeg kan godt dele hr. Estrups bekymring for – og det blev også bekræftet, da vi hørte hr. Tom Behnkes tale for lidt siden – at det ville blive brugt til at angribe vores holdninger til ulandsbistanden.

Men Enhedslisten synes alligevel, det burde med, for som jeg nævnte under den foregående debat, har udviklingsministeren efter min opfattelse ikke haft en heldig hånd på dette punkt. Det ligger ikke inden for hans ressortområde, så det tjener måske lidt til hans undskyldning, men han har ikke haft en heldig hånd ved formuleringen af det, der står om de danske sociale forhold. Det er blevet til lidt af et skønmaleri, og derfor synes vi godt, man med rimelighed kunne sige i en dagsorden, at vi accepterer den forpligtelse, som ligger i erklæringen fra det sociale topmøde om, at vi også skal fejte for vores egen dør, når det gælder de sociale forhold.

Der er ganske uomtvisteligt en hel del at udrette på det punkt, og jeg synes, regeringen fremstiller det lidt, som om den allerede har taget de nødvendige initiativer. Jeg må bare gøre opmærksom på, at de tiltag, man har vedtaget på arbejdsmarkedsområdet med dagpengelovgivning osv. osv., har ikke fået stoppet tendensen til udstødning af arbejdsmarkedet her i Danmark, tværtimod. Den tendens fortsætter, og i runde tal er der vel stadig omkring en million mennesker mellem 18 og 66 år, som under en eller anden form lever af offentlige indkomster. Det har den nuværende regering ikke været i stand til at gøre noget ved. Det er heller ikke blevet bedre med problemerne med de hjemløse, og det er faktisk heller ikke blevet bedre med forholdene for de psykiatriske patienter, og derfor synes vi nok, det havde været fair og rimeligt at tage de ting med i en dagsorden.

Men når det er sagt, har vi altså fået så klare tilkendegivelser med hensyn til det, som har